

¹Israel ist ein ausgebreiteter Weinstock, der seine Frucht trägt. Aber soviel Früchte er hatte, so viel Altäre hatte er gemacht; wo das Land am besten war, da stifteten sie die schönsten Bildsäulen.²Ihr Herz ist zertrennt; nun wird sie ihre Schuld finden. Ihre Altäre sollen zerbrochen und ihre Bildsäulen sollen zerstört werden.³Als dann müssen sie sagen: Wir haben keinen König, denn wir fürchteten den HERRN nicht; was kann uns der König nun helfen?⁴Sie reden und schwören vergeblich und machen einen Bund, und solcher Rat grünt auf allen Furchen im Felde wie giftiges Kraut.⁵Die Einwohner zu Samaria sorgen um das Kalb zu Beth-Aven; denn sein Volk trauert darum, und seine Götzenpaffen zittern seiner Herrlichkeit halben; denn sie wird von ihnen weggeführt.⁶Ja, das Kalb wird nach Assyrien gebracht zum Geschenke dem König Jareb. Also muß Ephraim mit Schanden stehen und Israel schändlich gehen mit seinen Vornehmen.⁷Denn der König zu Samaria ist dahin wie ein Schaum auf dem Wasser.⁸Die Höhen zu Aven sind vertilgt, durch die sich Israel versündigte; Disteln und Dornen wachsen auf ihren Altären. Und sie werden sagen: Ihr Berge bedeckt uns! und: Ihr Hügel, fallt über uns!⁹Israel, du hast seit der Zeit Gibeas gesündigt; dabei sind sie auch geblieben. Aber es soll sie ein Streit, nicht gleich dem zu Gibeas, ergreifen, so wider die bösen Leute geschah;¹⁰sondern ich will sie züchtigen nach meinem Wunsch, daß alle Völker sollen über sie versammelt kommen, wenn ich sie werde strafen um ihre zwei Sünden.¹¹Ephraim ist ein Kalb,

¹إِسْرَائِيلُ جَفْنُهُ مُمْتَدَّةٌ. يُخْرِجُ ثَمَرًا لِتَفْسِيهِ. عَلَى حَسَبِ كَثْرَةِ ثَمَرِهِ قَدْ كَثُرَ الْمَذَابِجُ. عَلَى حَسَبِ جُودَةِ أَرْضِهِ أَجَادَ الْأَنْصَابَ.²قَدْ قَسَمُوا قُلُوبَهُمْ. الْآنَ يُعَاقِبُونَ. هُوَ يُخَطِّمُ مَذَابِحَهُمْ، يُخَرِّبُ أَنْصَابَهُمْ.³إِنَّهُمْ الْآنَ يَقُولُونَ، لَا مَلِكَ لَنَا لِأَنَّ لَا تَحَافُ الرَّبِّ، فَالْمَلِكُ مَاذَا يَصْنَعُ بِنَا.⁴يَتَكَلَّمُونَ كَلَامًا بِأَفْسَامٍ بَاطِلَةٍ. يَقْطَعُونَ عَهْدًا فَيَبْنِئُ الْقِصَاءَ عَلَيْهِمْ كَالْعَلَقِمِ فِي أَثْلَامِ الْحَقْلِ.⁵عَلَى عُجُولِ بَيْتِ أَوْنَ يَخَافُ سُكَّانَ السَّامِرَةِ. إِنَّ سَعْبَةَ يَتَوَخَّعُ عَلَيْهِ، وَكَهَنَتَهُ عَلَيْهِ يَزْتَعِدُونَ عَلَى مَجْدِهِ، لِأَنَّهُ اتَّقَى عَلَيْهِ.⁶وَهُوَ أَيْضًا يُجَلِّبُ إِلَى أَشُورَ، هَدِيَّةً لِمَلِكِ عَدُوٍّ. يَأْخُذُ أَفْرَايِمُ، حَرْبًا، وَيَحْجَلُّ إِسْرَائِيلُ عَلَى رَأْيِهِ.⁷الْأَسَامِرَةُ مَلِكُهَا يَبِيدُ كَعُنَائٍ عَلَى وَجْهِ الْمَاءِ، وَتُخَرِّبُ سَوَامِجُ أَوْنَ، حَطِيئَةُ إِسْرَائِيلِ. يَطْلُعُ الشُّوْكُ وَالْحَسَكُ عَلَى مَذَابِحِهِمْ، وَيَقُولُونَ لِلْجِبَالِ، عَطِينَا وَلِلتَّلَالِ، اسْقُطِي عَلَيْنَا.⁹مِنْ أَيْتَامٍ جِبَعَةٌ أَحْطَاتُ يَا إِسْرَائِيلَ. هُنَاكَ وَقَفُوا لَمْ يُدْرِكْهُمْ فِي جِبَعَةِ الْحَرْبِ عَلَى بَيْتِ الْإِنْمِ.¹⁰حِينَمَا أَرِيدُ أَوْدَتَهُمْ، وَيَجْتَمِعُ عَلَيْهِمْ شُعُوبٌ فِي إِزْتِبَاطِهِمْ بِأَيْمَانِهِمْ.¹¹وَأَفْرَايِمُ عَجَلُهُ مُتَمَرِّئَةٌ تُحِبُّ الدَّرَاسَ، وَكَيْتِي أَجْتَاؤُ عَلَى عُنُقِهَا الْحَسَنِ. أَرْكَبُ عَلَى أَفْرَايِمَ. يَفْلَحُ يَهُودَا بِمَهْدُ يَعْقُوبَ.¹²إِزْرَعُوا لِأَنْفُسِكُمْ بِالْبَرِّ. أَحْضُدُوا بِحَسَبِ الصَّلَاحِ، اجْرُؤُوا لِأَنْفُسِكُمْ حَرْثًا، فَإِنَّهُ وَقْتُ لِيَطْلُبَ الرَّبُّ حَتَّى بَاتِي وَبُعَلَمَكُمُ الْبَرِّ.¹³قَدْ حَرَثْتُمُ التَّقَاقُ، حَصَدْتُمُ الْإِنْمَ، أَكَلْتُمُ ثَمَرَ الْكَذِبِ. لِأَنَّكَ وَتَقْتِ يَطْرِيْقِكَ، يَكْتَرَةُ أَبْطَالِكَ.¹⁴يَقُومُ صَاحِبُ فِي شُعُوبِكَ، وَتُخَرِّبُ جَمِيعَ حُصُونِكَ كَأَحْرَابِ بَيْتِ أَرْبَيْلَ فِي يَوْمِ الْحَرْبِ. أَلَأَمْ مَعَ الْأَوْلَادِ حُطِمَتْ.¹⁵هَكَذَا صَنَعُ بِكُمْ بَيْتُ إِيلَ مِنْ أَجْلِ رَدَاةِ سَرِّكُمْ. فِي الصُّبْحِ يَهْلِكُ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ هَلَاكًا.

gewöhnt, daß man es gern drischt. Ich will ihm über seinen schönen Hals fahren; ich will Ephraim retten, Juda soll pflügen und Jakob eggen.¹² Darum säet euch Gerechtigkeit und erntet Liebe; pflüget ein Neues, weil es Zeit ist, den HERRN zu suchen, bis daß er komme und lasse regnen über euch Gerechtigkeit.¹³ Denn ihr pflüget Böses und erntet Übeltat und esset Lügenfrüchte.¹⁴ Weil du dich denn verläßt auf dein Wesen und auf die Menge deiner Helden, so soll sich ein Getümmel erheben in deinem Volk, daß alle deine Festen verstört werden, gleichwie Salman verstörte das Haus Arbeels zur Zeit des Streits, da die Mutter samt den Kindern zu Trümmern ging.¹⁵ Ebenso soll's euch zu Beth-El auch gehen um eurer großen Bosheit willen, daß der König Israels frühmorgens untergehe.